

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

MAJERCSIK kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(13323/02. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2005. december 20.

Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt körülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.

A Majercsik kontra Magyarország ügyben,
az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott
ülésén, melynek tagjai voltak:

J.-P. COSTA, *elnök*

A.B. BAKA,

R. TÜRMEŒ,

K. JUNGWIERT,

M. UGREKHELIDZE,

A. MULARONI,

E. FURA-SANDSTRÖM, *bírák*

és S. DOLLÉ, , *a Szekció hivatalvezetője,*

2005. november 29-én zárt ülésen tartott tanácskozás után

az azon időpontban elfogadott alábbi határozatot hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy Magyarország ellen benyújtott kérelem (13323/02. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (az "Egyezmény") 34. Cikke alapján egy magyar állampolgár, Majercsik Antal (a "kérelmező") 2001. október 10-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A Magyar Kormányt (a "Kormány") képviselője, dr. Höltzl Lipót, az Igazságügyi Minisztérium Helyettes Államtitkára képviselte.

3. 2005. január 12-én a Bíróság úgy határozott, hogy közli az eljárás elhúzódsásával kapcsolatos panaszt. Az Egyezmény 29. Cikkének 3. bekezdése alapján úgy döntött, hogy a kérelem érdemét és elfogadhatóságát együttesen vizsgálja.

A TÉNYEK

AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

4. A kérelmező 1949-ben született és Mátészalkán, Magyarországon él.

5. A kérelmező által 1993. november 12-én indított eljárásban a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a kérelmező korábbi munkáltatója törvénytelenül szüntette meg a kérelmező munkaviszonyát, s végkielégítést, továbbá kártérítést ítélt meg számára. Párhuzamosan, 1993. május 25-én, a kérelmező eljárást indított munkáltatója ellen a Nyíregyházi Munkaügyi Bíróság előtt, vagyoni és nem vagyoni kártérítést követelve.

6. 1995. június 15-én a Munkaügyi Bíróság elutasította az alperes keresetét. Fellebbezés nyomán 1996. június 26-án a Szabolcs-Szatmár-

Bereg Megyei Bíróság kártérítést ítélt meg a kérelmező számára, a felgyülemlett kamatokkal együtt.

7. 1997. április 15-én a Legfelsőbb Bíróság felülvizsgálati tanácsa hatályon kívül helyezte a másodfokú határozat vagyoni kártérítéssel kapcsolatos részét, s ebben a tekintetben az ügyet visszautalta a Megyei Bíróság elé.

8. A folytatódó másodfokú eljárásban a Megyei Bíróság 1998. szeptember 29-én kártérítést ítélt meg a kérelmező számára, a felgyülemlett kamatokkal együtt. A határozatot a Legfelsőbb Bíróság felülvizsgálati tanácsa eljárásjogi hiányosságok miatt 1999. július 8-án részben hatályon kívül helyezte.

9. A folytatódó másodfokú eljárásban 2000. február 29-én a Megyei Bíróság kártérítést ítélt meg a kérelmező számára – a felgyülemlett kamatokkal együtt –, a kereset többi részét pedig elutasította. 2001. március 29-én a Legfelsőbb Bíróság felülvizsgálati tanácsa részben hatályon kívül helyezte a határozatot, mivel a Megyei Bíróság rosszul számította ki a kérelmező számára megítélendő összeget.

10. A harmadszor folytatódó eljárásban a Megyei Bíróság 2001. október 30-án kártérítést ítélt meg a kérelmező számára, a felgyülemlett kamatokkal együtt.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

11. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével. A 6. Cikk 1. bekezdésének releváns része kimondja:

“Mindenkinek joga van arra, hogy... bíróság ... ésszerű időn belül ... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában ...”

12. A Kormány vitatta a panaszt.

13. A figyelembe veendő időszak 1993. május 25-én kezdődött és 2001. október 30-án zárult le. Ilyen módon három bírósági szinten nyolc évig és öt hónapig tartott.

A. Elfogadhatóság

14. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

15. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

16. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

17. Az előterjesztett anyagot megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen ügyben eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogra figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy a jelen ügyben az eljárás túlzottan hosszú volt, s nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY EGYÉB ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

18. A kérelmező a 6. Cikk 1. bekezdése alapján az eljárás kimenetelét is panaszolta.

19. Amennyiben a kérelmező panasza úgy értendő, hogy az a bizonyítékok hazai bíróságok általi értékelését és az eljárás eredményét érinti, úgy a Bíróság – feltételezve a hazai jogorvoslatok kimerítését – megismétli, hogy az Egyezmény 19. Cikkének megfelelően feladata a Szerződő Államok által az Egyezménnyel kapcsolatban tett vállalások tiszteletben tartásának biztosítása. Különösen nem feladata a Bíróságnak, hogy a nemzeti hatóságok által állítólagosan elkövetett tény- és jogbeli tévedésekkel foglalkozzon, kivéve, ha e tévedések az Egyezményben védett jogokat és szabadságokat sérthetik. Továbbá, miközben az Egyezmény 6. Cikke biztosítja a tisztességes tárgyaláshoz való jogot, semmilyen szabályt nem állapít meg a bizonyítékok elfogadása vagy értékelése tekintetében, ezért ezeket a kérdéseket elsősorban a nemzeti jognak és a nemzeti bíróságoknak kell szabályozniuk (ld. többek között *García Ruiz v. Spain*

[GC], judgment of 21 January 1999, *Reports of Judgments and Decisions* 1999-I, pp. 98-99, § 28).

20. Az ügy iratai alapján a jelen ügyben nincs jele annak, hogy a bíróságok elfogultak lettek volna, vagy hogy az eljárás egyéb módon tisztességtelen lett volna. Ebből következően a panasznak ez a része nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikke 3. bekezdése szerinti értelemben, s ezt a részt az Egyezmény 35. Cikkének 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

III. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

21. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

22. A kérelmező 20,2 millió forintot követelt vagyoni kár, és 2 millió forintot követelt nem vagyoni kár tekintetében.

23. A Kormány vitatta az igényt.

24. A Bíróság nem lát okozati kapcsolatot a megállapított jogsértés és az állított vagyoni kár között; ezért ezt az igényt elutasítja. A Bíróság azonban úgy véli, hogy a kérelmező nem vagyoni kárt szenvedett. Méltányossági alapon ítélve 4500 eurót ítél meg számára ilyen címen.

B. Költségek és kiadások

25. A kérelmező továbbá 500 000 forintot követelt a hazai bíróságok és a Bíróság előtt felmerült költségek és kiadások megtérítésére.

26. A Kormány vitatta az igényt.

27. A Bíróság ilyen címen 500 euró megítélését tartja ésszerűnek a jogi képviselő által nem képviselt kérelmező számára.

C. Késedelmi kamat

28. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális hitelkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az eljárás túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatónak, a kérelem többi részét pedig elfogadhatatlannak *nyilvánítja*;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
  - (a) hogy az alperes Kormánynak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára nem vagyoni kár tekintetében 4500 eurót (négyezerötszáz euró), költségek és kiadások tekintetében 500 eurót (ötszáz euró), továbbá az ezen összegeket terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában, a kifizetési átváltási árfolyam alkalmazásával;
  - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a kifizetés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;
4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos többi igényét *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2005. december 20-án a Bíróság eljárási szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

S. DOLLÉ
hivatalvezető

J.P. COSTA
elnök